

SIKKERHETS- INSTRUKS

INNLEDNING

Dette er et direktiv til alle medlemmer i Rød Ungdom om hvordan vi skal sette forbundets sikkerhetslinje ut i livet. Direktivet er en sikkerhetsinstruks som gjelder alle medlemmer.

Den løser ikke alle problemer når vi skal forsvare Rød Ungdom mot klassefienden og styrke oss i arbeiderklassen og ungdomsmassene. Den vil trenge fortløpende kritikk. Sørg for at dine meninger kommer til Sentralstyret så raskt som mulig, på forsvarlig vis.

Inntil instruksen er endret av Sentralstyret, gjelder den som direktiv til alle medlemmer.

De falske "kommunistene" gjør narr av kommunistene når vi driver sikkerhetsarbeid for å hindre klassefienden i å skaffe seg opplysninger om forhold i våre organisasjoner og kartlegge medlemmer. Borgerskapet bruker avisene sine i forsøket på å latterliggjøre og kriminalisere vårt sikkerhetsarbeid.

Sikkerhetsarbeidet er en del av klassekampen - det er en del av det arbeidet vi gjør for å legge grunnen for å styrke borgerskapet og opprette proletariats diktatur. Vi må forklare nødvendigheten av sikkerhetsarbeidet vårt for folk, ikke gi etter for borgerskapets hets og press mot vår sikkerhetspolitikk. Gjør vi det, gir vi i virkeligheten opp å være borgerskapets banemann, gir opp å gå i spissen for den sosialistiske revolusjonen. Dette vet borgerskapet, derfor vil de fortsette å hets mot vår sikkerhetspolitikk, for å få oss til å ta mindre alvorlig på den eller å få oss til å gi opp deler av den.

Når proletariatet klarer å skape seg et sterkt kommunistisk parti, vil borgerskapet gripe til hardere tiltak for å sikre makta, monopolkapitalens diktatur. Forsøkene på å knekke de kommunistiske organisasjonene, og i første rekke partiet, vil bli stadig mer synlige.

Metodene som borgerskapet og dets statsapparat bruker er mange. La oss derfor se kort på noen av de erfaringene som arbeidsfolk har gjort, og som forteller oss hvorfor Rød Ungdom må styrke sikkerhetsarbeidet vårt:

SVARTELISTING

Gang på gang har kapitalistene organisert tiltak for å svarteliste arbeidere. I 30-åra blei sjofolk stroket av monstringslista om rederne oppdaga at de var kommunister eller viste vilje til klassekamp. Slik er det i 70-åra også. Nylig avslorte Norsk Sjømannsforbund liknende svartelisting. Sjømenn kan

ikke få Klassekampen sendt til båten uten at avisa er pakka inn og "hodet" på forsida revet bort. Industriarbeidere kan få sparken om det blir oppdaga at de er kommunister eller revolusjonære.

Personalkontoret ved større bedrifter tar seg ofte av overvåkninga. Navnelistene som Den norske Creditbank laga i 1970 var ingen arbeidsulykke!. Reaksjonære, nazister og andre driver også tysting til bedriftsledelser og rektorer. Ved flere høve har det vist seg at skolestyrere og rektorer har gitt ut opplysninger om folk til bedrifter i området, slik at revolusjonære ikke skal få jobb etter at skolen er slutt. Også reaksjonære skoleelever har måttet innrømme at de forsøker å lage navnelister over med-elever, slik at de skal hjelpe kapitalistene og staten med etterretning. Ny-nazistene ved Oslo Sporveier brukte mye av tida si til etterretning av kampinnstilte arbeidere. Om bedriftsledelsen føler behov, så kan også statens overvåkingspoliti kobles inn.

Denne overvåkninga skal hjelpe bedriftsledelsen til å hindre arbeidere fra å få jobb, få dem sparka, hindre at fagbevegelsen blir styrka, hindre eller knuse streiker, gi "nyttige" opplysninger til statens SIPO (Sikkerhetspoliti) og liknende organer i f.eks militæret.

Derfor trenger Rød Ungdom en skikkelig sikkerhetspolitikk.

FASCISTISK KUPP

Hvor mange ganger har ikke borgerskapet grepet til åpen terror i krisetider når diktaturet deres er trua, når parlamentariske knep og lurerier ikke holder lenger?

Med utenlandske imperialister i ryggen skjer det gang på gang. Indonesia 1965, Hellas 1967, Chile 1973. I Chile forberedte de fascistiske

kreftene seg i månedsvís for kuppet; Styrkene deres drillia inn hvordan de skulle gå fram, time for time. Takke være bl.a de falske "kommunistene" som ville "fred" med generalstaben, fikk de fortsette drillen inntil det var for seint. På samme tid drev de og deres "Gestapo" og SII'O overvåkning og etterretning av de virkelige kommunistene, progressive og patrioter. Da kuppnatta kom, sto arbeiderklassen uforberedt og uorganisert for væpnet motstandskamp. Fascistene deres SII'O slo inn dørene til tusenvis av patrioter, kampvillige arbeidere, studenter og bønder. Det var særlig de mange ærlige progressive massene som fortsatt sto under de falske "kommunistenes" innflytelse som havnet på fotballstadion^u i Santiago de Chile. De hadde ikke tatt de nødvendige sikkerhetstiltaka på forhånd. De var kartlagt på forhånd, svært mange.

De virkelige kommunistene klarte seg derimot noksa bra. De hadde lagt vekt på å skjule organisasjonen i tide. De led få tap, og kunne starte arbeidet etter kuppet uten å begynne helt på nytt igjen.

Erfaringene fra fascistiske kupp (som ved okkupasjon) viser at fienden først prøver å slå til mot ledelsen i det kommunistiske partiet og de virkelige kampvillige organisasjonene. Etter noen dager kommer turen til medlemsmassen, Fotballstadion tas i bruk. Om fienden lykkes avhenger av i hvor stor grad kommunistene og de revolusjonære har forberedt seg sjøl og massene på hva som kan skje, om de bl.a har sørget for å drive skikkelig sikkerhetsarbeid og holde organisasjonen skjult.

Norge er ikke "vaksinert" mot fascistisk kupp. Intex-ovelsen forteller oss om det. Borgerskapet og NATO-troppene med USA i ledelsen sørget for å gi enhver bevis for at marxist-leninister, arbeidere og studenter blir kartlagt, og at til og med større militærovelser ikke bare tar sikte på å trene i krig mot supermakta Sovjet, men også på å slå ned de som vil mobilisere folkemassene til kamp mot økende undertrykking, fascisering.

Derfor trenger Rød Ungdom en skikkelig sikkerhetspolitikk.

OKKUPASJON

Supermaktene USA og Sovjet rustet til krig. Målet er verdensherredømme. Uten kontroll over Europa - det rike kontinentet - små muligheter for å nå målet for både den ene og den andre supermakta. Med Europa som slagmark er det lite som tyder på at Norge ikke blir trukket inn.

Enten revolusjonen forhindrer krigen eller krigen fører til revolusjon, så står muligheten for en imperialistisk okkupasjon av Norge spørsmålet om Rød Ungdoms sikkerhetspolitikk skærpet på dagsorden.

Titusen av eldre arbeidere, småbønder, fiskere lærere, andre - de husker 1940. Og det som fulgte i fem lange år. Ikke minst fikk NKP-medlemmer føle hvordan fasciststyrker går fram, og hvordan

quislinger tyster til okkupasenten. De falske "kommunist"-lederne i NKP prøver å viske ut lærdommen fra de tidlige krigsåra: Da nesten hele sentralkomiteen ble tatt i løpet av ei uke. Få overlevde. Hvorfor? Fordi NKP ikke hadde forstått hvor viktig det var å gjøre partiet usynlig for klassefienden i forkrigstida. Jonas Lie og hans "reichpolizei" fikk uhyggelig lett spill.

En neste krig blir langt mer brutal. De to supermaktene rar over langt sterkere styrker, mer effektive. Sovjet, den mest sannsynlige krigsutloseren, vil kunne sette inn hundretusener soldater fra luft, sjo og land på kort tid. I den situasjonen er det i arbeiderklassens og folkets rekke at motstandsfronten må skapes. Det borgerlige forsvaret vil rakte - som i 1940 da generalstaben og store deler av offiserkorpset løp fra borde.

Stilt overfor en slik fiende, blir ett spørsmål særlig viktig: Hvor mye veit fienden om de kommunistiske organisasjonene, særlig partiet, og deres venner på forhånd? Hvor mange kommunister og patrioter finnes i arkivene i Moskva eller Washington? Dette blir livsviktige spørsmål. For oss nå blir dette viktig: Hvem samler opplysninger i forkrigstida? Er det grunn til å tru at Sovjet-ambassaden er de eneste som ordner opp? Er det grunn til å tru at ikke spesielt reaksjonære og Moskva-lojale revisjonist-ledere i NKP og KU har denne etterretninga i tankene, og litt til?

Vi ønsker ikke å gi okkupasjonsmakta og deres quislinger lett spill. Jo færre som blir arrestert av okkupasenten, desto sterkere blir motstanden. Jo færre som blir deportert, torturert og fengslet i kommunistenes og patriotenes rekke, desto raskere vil den nasjonale, revolusjonære frigjøringskampen utvikles. Jo bedre sikkerhetspolitikk og beskyttelse forbundet har i dag, desto færre tap i morgen.

Er dette "svermeri" og "spøkelsar på høylys dag"? Norge 1940, Tsjekkoslovakia 1968 - det etterlater ingen tvil.

Derfor trenger Rød Ungdom en skikkelig sikkerhetspolitikk.

VI BRUKER DEMOKRATISK SENTRALISME

Finnes det andre grunner enn de som hittil er nevnt? Ja, vi trenger en skikkelig sikkerhetspolitikk blant annet for å stå imot borgerskapets forsøk på å odelge forbundet innafra. Ved hjelp av agenter.

Det trengs for å stå imot undertrykking av "mildere" art, som fengsling av enkeltkamerater, razziaer o.l. Det trengs for å stå imot press utafra, forsøk på splitt og hersk fra borgerskapets side. La oss derfor understreke en viktig grunn i tillegg:

I et borgerlig arbeiderparti som SV "diskuterer" ulike fraksjoner viktige spørsmål ved hjelp av personsjikaner og hets på andresida i Dagbladet. Dette er deres "demokrati".

I en virkelig kommunistisk organisasjon føres viktige diskusjoner blant medlemmene først. Mot-

sigelsene løses gjennom diskusjon og overbevisning. Den blir oppsummert av ledelsen, vedtak blir fatta, linja lanseres utad og blir satt ut i livet, enhetlig, På den måten bestemmer vi sjøl når ting skal offentliggjøres, slik at organisasjonen kan diskutere det sjøl inntil vi sjøl finner at vi skal kjøre det ut. Dette irriterer borgerne og revisjonistene noe alldeles kraftig. Det ødelegger sjansene for å splitte opp forbundet innad, fyre opp under og spre rykter, ale opp fraksjoner og ukameratslig kiving. Å spre rykter og mistenksomhet er en viktig metode for borgerskapet når de skal forsøke å lamme kommunistene, derfor må alle kjempe mot ryktemakeri og bruke den demokratiske sentralismen. Stole på Røde Garde og Klassekampens informasjon, ikke på borgerskapets aviser.

Derfor trenger Rød Ungdom en skikkelig sikkerhetspolitikk.

SIPO, CIA, KGB, NZ- OG FLERE TIL:
SE OPP FOR ALLE, IKKE BARE EN!

I det øyeblikket vi er blitt klar over at det finnes nynazistiske provokatorer, må vi ikke glemme at det finnes viktigere fiender som vil bryte ned forbundet. Vi må holde fast ved at det er borgerskapet og deres staf som utgjør vår viktigste fiende. I dag bruker ikke borgerskapet nynazistene som sine viktigste redskaper, nei de bruker SIPO, militærets sikkerhetsapparat skoleledelser og bedriftens svartelister. I mange høve er Unge Høyre-folk og nazister kilder for borgerskapets etterretnings organer. Men vi skal ikke la oss lure av at det er slike som oftest er de mest klønete når de driver med sine kartlegginger. Hvis vi merker mindre til SIPO, er det bare fordi de er dyktigere. Og det gir oss grunn til å være ekstra på vakt for SIPO når vi merker dem lite.

I en forkrigssituasjon må vi også ta mye hensyn til de to supermaktens etterretning og infiltrasjonsforsøk. Disse når over store resurser, og for dem kan det være nyttig investering å bruke resurser på å kartlegge kjerna i den framtidige motstandskampen i Norge.

"BORGERSKAPET ER SLOVT - VI BRYR OSS IKKE OM DEM"

Dette er en farlig ide. Den fører til at klassefienden ikke blir tatt alvorlig. Den kommer ofte til uttrykk i en kjekkass-linje: "Vi er ikke redd klassestaten, vi er ikke pyser". Neida. Vi er ikke redd for fienden. Vi veit at arbeiderklassen og folkemassene er uslælige - for eller seinere vil den proletariske revolusjonen og verdensrevolusjonen være et faktum. Gjennom hard og bitter klassekamp.

Men som marxist-leninister må vi følge Mao Tsetungs tenkning: Forakte fienden i strategien, ta han alvorlig i taktikken. Det er gjennom å ta fienden alvorlig i de enkelte "trefningene" at vi legger grunnlaget for å knekke fienden i løpet av "krigen".

Om vi f.eks i aksjoner og demonstrasjoner lar reaksjonære, SIPO-agenter ol. fotografere av hjertens lyst uten å stoppe dette, tar vi ikke klassefienden alvorlig taktisk.

Vår sikkerhetspolitikk skal være et helt nødvendig redskap til å vende styrkeforholdet i folkemassenes favør gjennom den proletariske revolusjonen. Og vår sikkerhetspolitikk skal til daglig ta klassefienden taktisk alvorlig, men aldri slutte opp å forakte klassefienden strategisk, legge oss flate og ikke kjempe i folket for å vinne folket for vår politikk.

MEN BETYR ET STYRKA SIKKERHETSARBEID AT VI SKAL SLUTTE Å ARBEIDE ÅPENT?

Nei, men gjør organisasjonen ugjenomsiktig for klassefienden.

Hva betyr det egentlig? La oss stille det på spissen: Skal vi slutte og selge Røde Garde åpent og bare i det stille? Skal vi slutte å verve abonnenter til Klassekampen og Røde Garde? Skal vi ikke ha noen som står åpent fram på arbeidsblassene osv.

Under de borgerlig -demokratiske forholda vi lever i dag ville det være sekterisk og grovt feilaktig. Men hvor åpent skal forbundet arbeide? Spørsmålet kan bare løses ved bruke skikkelige prinsipper for å analysere den konkrete situasjonen.

Noen viktige prinsipper:

- Politikken skal fram til massene. Organisasjonen skal være usynlig for klassefienden. Hvor usynlig avhenger av situasjonen. Hvor mange skal være offentlig kjente, hva slags metoder for stands skal vi bruke osv osv. Disse spørsmåla kan vi ikke løse ved å fitte i ei kokebok. De avhenger av forbundets linje, og denne instruksen er en del av hele denne linja.

Men prinsippet må være klart: Mest mulig av politikken fram for massene for å mobilisere dem til kamp, minst mulig av organisasjonen kjent for klassefienden.

- Nøkkelen til framgang ligger i ei riktig politisk linje - og dristig massemobilisering for kamp. Det jevne og systematiske massearbeidet danner grunnlaget for å kunne løse motsigelsen mellom å få politikken fram til massene og samtidig holde organisasjonen skjult for klassefienden. Derfor ser vi at borgerskapet ikke klarer å holde beina på jorda, når vi har framgang i massearbeidet. F.eks når det er streik på en bedrift eller en skole, ser borgerskapet kommunister overalt. Og vi ser at i slik kamp, trer massene aktivt til og beskytter kommunistene. Dette har vi ikke minst sett eksempler på i de aksjonene som har vært i militæret, der det har vært demonstrasjoner inne på leirområdet, og militærledelsen har ikke klart å finne ut noen ting om hvem som stod i ledelsen for dette til tross for store anstrengelser. Dette krever også at vi forklarer vår sikkerhetspolitikk for massene, og vinner oppslutning for den.

- Vi må unngå en slov og likeglad holdning i sikkerhetsarbeidet. Vi må unngå en sekterisk stil som setter "sikkerhetsarbeidet foran alt" og som skiller oss fra enhver kontakt med massene. Begge måter er til glede for klassefienden.

5

- Enhver må føler seg som sikkerhetsansvarlig. Kollektivt ansvar er nødvendig. Samtidig må det eksistere spesielt ansvarlige, ven arrangementer o.l. underlagt laga og ledelsens kontroll.

- Vedtektene i Rød Ungdom er et særs viktig våpen for å styrke den demokratiske sentralismen - og dermed styrke sikkerheten. Vedtektene må studeres grundig og regelmessig.

- Vi kan ikke 100% sikkert hindre klassefienden fra å infiltrere forbundet. Men med et skikkelig sikkerhetsarbeid kan vi gjøre organisasjonen ugjennom-siktig for agneter. Med et godt arbeid vil slike elementer få kunnskaper om et lag og medlemmerne der, men ikke om forbundet som helhet eller store deler av det. Dette forutsetter at vi også kjemper mot en stil der vi aksepterer mysgjerrighet og at alle skal vite mest mulig. Prinsippet må være at alle medlemmer skal skolere seg og diskutere forbundets politikk og linje, men at færrest mulig

skal kjenne konkret til forbundets virksomhet i interne arbeidet.

Dette er ikke alle prinsippene, men noen. Diskusjoner, studier og praktisk arbeid vil lære oss mer.

ER INSTRUKSEN ET "SESAM-SESAM", EI KOKEBOK?

Slett ikke. Den er et direktiv som tar sikte på å forbedre vår sikkerhetspolitikk og som oppsummerer mange av de erfaringene vi har gjort med sikkerhetsarbeid. Den må sjølsagt tillempes når den skal brukes i ulike sammenhenger, men den skal ikke utvannes.

INSTRUKS

(1.) BRUK DEKKNAVN

Alle medlemmer må bruke dekknavn. Det skal brukes på alle interne møter. Det må brukes i de fleste andre interne sammenhenger også. Dekknavnet bør siktes med ujevne mellomrom. Dette gjør laga mindre oversiktlige, og skjerper årvåkenheten til medlemmene.

Dekknavn bør være vanlige navn, ikke latterliggjør sikkerhetsarbeidet med flåsete navn. Bruk ikke samme dekknavn når du deltar i forskjellige fora.

(2.) VÆR VARSOM MED BRUK AV TALL!

Snakk minst mulig om tall som kan fortelle noe om forbundet; Snakk ikke om hvor mange dere er på jobben, i boliglaget, på skolen o.l. Dette gjelder såvel internt som eksternt.

(3.) SNAKK IKKE OM HVILKE OPPGAVER DU HAR

Klassefienden er uhyre interessert i hvilke oppgaver folk har, hvem som gjør hva i ungdomslaget o.l. For klassefienden er dette nettopp en av de viktigste informasjonen de kan få.

Derfor: Snakk minst mulig om oppgavene, internt som utad. Internt trenger du ikke snakke om hvilken bedrift eller skole du går på. Dette må du også hindre

at klassefienden og deres løpegutter får oversikt over.

(4.) VÆRN OM FORBINDELSENE MELLOM GRUNN-ORGANISASJON OG ØVRIGE ORGANER I FORBUNDET.

Dette gjelder for post, personlige samtaler, de rutineene vi legger opp, hvor mange som møtes o.l.

(5.) VÆR PÅ VAKT MOT SLARV

Slarv både i og utafør organisasjonen kan bety at klassefienden får billig og viktig informasjon. Det kan være i familien, blant venner, på offentlige steder, og innad i organisasjonen. Bruk en kommunistisk stil: Diskuter politikken med arbeidskamerater, venner, i familien osv. Men snakk ikke om organisasjonen og personer.

Skjerp den revolusjonære årvåkenheten. Snakk ikke om forbundets organisasjon og indre liv på offentlige steder (kafeer, restauranter, busser, T-baner, tog og fly o. l.) Sett en øyeblikkelig stopp for løst snakk på slike steder!

Kritiser nysgjerrighet, vi skal være interesserte i spørsmål om politikken, linja og taktikken, ikke i å få vite mest mulig om spørsmål som klassefienden ikke skal vite.

(6.) BRUK TELEFONEN MINST MULIG! FÆRREST MULIG PRIVATE TELEFONER!

Borgerskapet i vårt land er fullt ut i stand til å avlytte telefonsamtaler. Klassefienden er interessert i å vite både hva som sies og hvem som ringer hvem. Sjøl om det i hver samtale bare kommer en liten bit, vil systematisk avlytting, og registrering av hvem som ringer hvem kunne avsløre mye om organisasjonen, og gi klassefienden store mengder gratis informasjon.

Derfor: Det er forbudt å innkalle møter pr. telefon (for den saks skyld avlyse det). Det er forbudt å omtale interne forhold pr. telefon.

Minst mulig skal sies i telefonen. Også i såkalte "private" telefonsamtaler mellom kommunister vil det lett komme opplysninger og informasjon som klassefienden kan nyttiggjøre seg.

Jo færre som har telefon, desto bedre. Denne oppfordringa må vi gjennomføre så langt som mulig.

Husk at også telefonkiosker kan avlyttes. Det samme gjelder telefonen på skolen eller på jobben. Bruk dem minst mulig.

(7.) BRUK POSTEN MINST MULIG!

Også postverket er en sentral for kommunikasjon, og borgerskapet kan med letthet skaffe seg mye informasjon, dersom vi bruker posten som om den var "sikker". Vi gir klassefienden gratis informasjon, og vi gir borgerpressa materiale til å koke lettvinthets på, om vi skriver brev som om vi tenker dem overrakt direkte til adressaten, når vi sender ting i posten.

Derfor: Ikke innkall interne møter gjennom posten. Også lokale internaviser, notater og interne skrivelser må holdes unna postverket. Når vi skriver saker som skal sendes med posten, må det skrives slik at sjøl utdrag av det kan stå i borgerpressa, og at det ikke er informasjon verken i innholdet eller i avsender/mottaker-adressen som kan gi klassefienden interessante opplysninger.

Kommunister som brevvekster må ikke ta opp organisasjonssaker i brev.

(8.) KLASSEKAMPEN, RODE FANE, RODE GARDE: SA MANGE ABONENTER SOM MULIG!

Fortsatt er den beste sikkerheten å skaffe så mange abonnenter som mulig. Dette gjelder inntil systemet evt. blir lagt om. Folk som bor på internater eller f.eks. er i militæret og i andre sammenheng der det er pakrevd skal få aviser og tidsskrifter i gruppeabonnement så vidt det er mulig. Bruk da også gjerne postboks. Bruk gruppeabonnement der hvor sikkerhetshensyn taler for det (dette er ikke ei allmenn oppfordring).

(9.) BESKYTT FORBUNDETS DOKUMENTER

Imfør regelen med å skrive minst mulig om interne forhold (personlige notater, rapporter o.l.). Dette betyr ikke at skriftelige notater ikke skal brukes. Det betyr: Om det er unødvendig, kutt det ut.

Styrene må oppbevare protokoller o. l. på sikre steder. Medlemmene må være årvåkne med å kontrollere at dette skjer.

Noen medlemmer bruker tjukke notatbøker, der de noterer referater fra alle slags møter og diskusjoner, uten at det er mulig å få tilintetgjort disse notatene etterhvert som de ikke er strengt nødvendig å oppbevare. Dette må det bli slutt på. Ting vi ønsker å holde absolutt internt, må ikke noteres.

Dokumenter av typen Bolsjevik må også tas godt vare på. Medlemme må utvikle metoder som sikrer også slike dokumenter mot razzia o.l. Vis fantasibekjemp spontanisme!

Brenn alt unødvendig materiale. Men la ikke viktig historisk materiale gå tapt. Sorg da for at styret får det, og at styret bringer dette videre til høyere organer på forsvarlig vis.

Når medlemmer går ut av forbundet, skal de levere fra seg alt internmateriale. Jfr. Vedtektenes paragraf om Rød Ungdoms eiendom.

(10.) KVITT DEG MED "LEVENDE ARKIV"!

Veskene, lommebøkene og "7.sans"éne til enkelte kamerater ser fortsatt ut som et omreisende arkiv. Dette er legalisme. Enten du mist er sakene, eller blir oppbrakt av politiet, (de kan bruke den såkalte 4-timersloven) så blir resultatet like elendig.

Rydd opp i lommebøker, vesker og "7.sans"er nå, og gjør det regelmessig senere!

(11.) STYRK SIKKERHETEN HEIME!

Skjerpa sikkerhet gjelder ikke bare på møter og offentlige steder. Enten det er bare medlemmer av partiet/ungdomsforbundet i familien eller ikke: Snakk ikke løst og fast om indre forhold (personer, aksjoner o.l.).

Et høyt utvikla borgerskap kan med små anstrengelser foreta avlytting, ikke minst i leiligheter hvor kamerater som har vært med lenge bor. Vi må innøve en stil hos alle medlemmer som sikrer mot slarv og liberalismen - enten det er i heimen eller andre steder.

La aldri interne dokumenter som Bolsjevik o.l. ligge framme i stua eller på rommet. En aldri så god venn eller familiemedlem som ikke er medlem av Rød Ungdom skal ikke se forbundets interne materiale. Husk at Bolsjevik bare går til medlemmer, og derfor også viser hvem som er medlemmer.

Det er ingen grunn til at leiligheten/rommet skal se ut som et partikontor. Unngå både høyreoppportunisme og "venstre"-sektarisme! - Her som i alle andre sikkerhetsspørsmål.

(12.) MØTER MÅ GJENNOMFØRES MED STRAM DISIPLIN

Store møter eller vanlige møter kan gi klassefienden god anledning til kartlegging, og evt. provokasjoner.

Derfor: Bruk ikke telefon til innkalling!

Send ikke innkalling i posten!

Lag minst mulig skriftlig materiale, spre innkalling og innhold først og fremst muntlig. Bruk i tilfelle en kode for tid og sted dersom møtene innkalles skriftlig (dvs. fra hand til hand, ikke i posten!). Bruk ikke kode i telefonen heller.

Bruk alltid dekknavn. Kom og gå i spredt orden til møtene. Kjøretøy av alle slag må spres i betryggende avstand fra møtestedet.

Møtelokale må skiftes, enten det er privat eller offentlig, med ujevne mellomrom.

Færrest mulig bør være med på de enkelte møtene. Jo fler som er tilstede, desto større er muligheten for å vekke oppmerksomhet og gjøre feil. Kjente kamerater kommer sist, går sist.

Disse reglene gjelder for arbeidet i Rød Ungdom.

(13.) STYRK SIKKERHETEN I DEMONSTRASJONER OG AKSJONER

Borgerskapet vokter alltid på demonstrasjoner, aksjoner o. l., derfor er det viktig å styrke sikkerheten ved slike anledninger.

Derfor: Kutt ut slarv!

Demonstrasjoner er ikke et teselskap, det er alltid en viktig markering som krever oppmerksomhet og aktivitet fra alle kommunister. Gå i spissen for å legge merke til hva som skjer i demonstrasjonen, rundt omkring den o.l. Rapportert viktige saker eller ting du lurer på til ledende kamerater - de du veit har ansvaret for demonstrasjonen/aksjonen.

Rapporter alltid fotografering - så sant det ikke er kommunistene og deres virkelige venner som fotografere.

Hold alltid disiplin, oppfordre andre til det samme. Hjelp sikkerhetsvaktene med å gjennomføre jobben.

Ved alle former for demonstrasjoner og aksjoner: Om alle lommer og vesker før du møter fram. Gjør det samme foran offentlige møter. Gjør dette til et prinsipp - følg det alltid.

(14.) DETTE GJØR DU HVIS DU BLIR ARRESTERT

Enten du blir arrestert i demonstrasjoner eller på annet vis: Husk at du bare har plikt til å oppgi navn, adresse, alder og yrke. Borgerskapet bruker ofte en taktikk med å koseprate for å få deg til å vise tillit til dem og forsneke deg. Uansett om borgerskapet forsøker å fortelle deg noe annet eller å presse deg: Det er borgerskapets egen lov som sier at du ikke trenger å oppgi mer. Kutt ut alt annet prat, enten det gjelder forbundet eller vær og vind. Under vurderer ikke klassefienden i taktikken, forakt han i strategien.

Forlang å komme i kontakt med advokat/kontakt utafør fengselet. Det har du rett til. (Se forøvrig KK nr. 42/75, side 10. Der finner du mer om hvilke rettigheter du har om du blir arrestert.)

(15.) PERSONLIG SIKRING

Vurder om enkelte kamerater (kjente, og andre) trenger personlig beskyttelse på grunn av reaksjonære/nazistiske provokatører o.l. Ta aldri lett på dette, ta tiltak om det er nødvendig, sjøl om det vil kreve tid.

(16.) SIKKERHET VED ÅPNE MØTER

Ta nødvendige tiltak for å beskytte åpne møter på forhand, ikke etter at det er forseint. Ta tiltak for å beskytte møtet mot fotografering. Sørg for å treffe tiltak som kan hindre angrep og attentat fra reaksjonære, nazister o.l. (ordensvakter, plan for beskyttelse osv.)

(17.) BRUK AV LYDBAND OG FOTO

På interne møter skal det bare brukes lydband hvis Sentralstyret/Distriktstyret tillater det. Fotografering ved slike møter er forbudt.

(18.) OFFENTLIGGJØR IKKE PERSONER UTEN SÆRSKILT VEDTAK!

Forbundet trenger offentlig kjente ledere, og det trenger mange medlemmer som er ukjente for klassefienden. Forbundet må holde stramt grep om hvem som skal bli kjente, og hvem som ikke skal. Dette er et prinsippsspørsmål. Det dreier seg om eksistensen av forbundet, og partiet, da mange av forbundets medlemmer seinere skal bli parti-medlemmer.

Offentliggjøring kan være å bli intervjuet i aviser som bevegelsen utgir, å skrive under på vegne av laget på søknad om stads, søknad om lokalstyre og i avisinnlegg. Det kan også bety å være kommisjonær for Røde Garde (redt).

Regler: Ingen må offentliggjøre seg sjøl eller andre uten at spesielt vedtak er fatta!

For å unngå spontanisme i dette spørsmålet, følg disse reglene:

- Vær påholden, la heller være å offentliggjøre et medlem om det finnes den ringeste tvil om en skal gjøre det.
- Forelegg alltid saka for høyere organer om det finnes tvil.

Særlig driver bedriftsledelsene overvåking, for å kartlegge hvem som er kommunister. Her må prinsippet være: Politikken skal fram, organisasjonen må være usynlig for klassefienden. På arbeidsplassene må det derfor til spesielle diskusjoner om hvordan dette skal løses.

(19.) VÆR NØYE MED Å RAPPORTERE

SKIKKELIG. BESKYTT FORBUNDET MOT AGENTER.

Uten skikkelig rapportering fra grunnorganisasjonene i hele forbundet, vil det på sikt kunne utvikles en sikkerhetsrisiko i deler av eller i hele forbundet. Borgerskapet satser mye på å ta "festningen innfra", både ved hjelp av ideologisk press eller ved rene provokasjoner og ved hjelp av agenter.

Det er to slags rapportering vi trenger.

Den ene er mistenkelige saker, og tilfelle du lurer på kan være forsøk på infiltrasjon eller spionasje på organisasjonen. Ta dette opp med lagsformannen. Lagsformannen må vurdere om dette skal tas opp med DS eller direkte med forbundets daglige ledelse. Sitt ikke på saka!

I dette spørsmålet må vi avvise svermeri og hysteri og sette politikken i høysetet. Det er det jamne og tolmodige arbeidet over tid som avslører hvem som viser seg å være borgerskapets agenter.

Den andre typen rapportering gjelder ikke bare aktuelle sikkerhetsspørsmål, men viktige hendelse r (streiker og aksjoner, framgang, tilbakegang, revisjonistenes opptreden osv.). Mye av dette kan sendes rett til Røde Garde/Uredd. Men gjør det! Tro aldri at noe er for ubetydelig.

For rapportering til KK, RG og Uredd gjelder også: Skriv minst mulig navn i brev, vurder nøye sammen med laget om bilder av venner og kamerater skal brukes. Regel: Det skal aldri brukes bilder av medlemmer som ikke er offentliggjort fra før, uten spesiell tillatelse fra DS eller fra Sentralstyret.

(20.) BRUK MINST MULIG ALKOHOL!

Reaksjonen har alltid hatt mye glede av alkohol. I situasjoner hvor det er missbruk, kan reaksjonen fiske i grumsete vann. Det finnes også eksempler på fester der kommunister har diskutert interne spørsmål, eller rora med slary og opplysninger. Dette må det bli helt slutt med.

Gjør det til en leveregel, politisk og sikkerhetsmessig:

Drick minst mulig!

(21.) LIGG LANGT UNNA KRIMINALITET!

For å gjøre det vanskeligere for politiet å lage razziaer og tilfældige arrestasjoner: Ligg unna kriminalitet.

Dette gjelder narkotika, der vi sjølsagt ikke skal bruke det sjøl. Men vi må også grave ei demarkasjonslinje mellom oss og narkotikamiljøet, ikke ha fester der det brukes narkotika, ikke bo sammen med folk som vil bruke det, tenke over hvilken omgang vi skal ha med folk fra narkotika-miljøet osv.

Dette gjelder også kriminalitet av typen innbrudd og butikknaskeri. Ha som innstilling til slike spørsmål: Ligg 100 mil unna dette.

(22.) LEGG ALLTID VEKT PÅ Å FOSTRE VÅRE NÆRE VENNER I VÅR EGEN SIKKERHETSPOLITIKK!

Unngå sekterisme og sjøløpptatt "sikkerhetspolitikk". Sett politikken og masselinja i høysetet, samtidig som du dyktiggjør deg i spesielle metoder for å skjerpe sikkerheten. Legg vekt på å forklare politikken i vår sikkerhetslinje, og vise hvorfor sosialdemokratiet og den moderne revisjonismen også på dette området fører en råtten politikk. **Husk at det** også er viktig for våre venner på arbeidsplassen, skolen og heime å skjønne og legge seg til gode sikkerhetsvaner.

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom

SPØRSMÅL TIL DISKUSJONEN:

1. Diskuter hvorfor det er nødvendig å drive sikkerhetsarbeid. Legg vekt på å finne om det er motsigelser på dette i laget.
2. Ta for dere instruksens ledd for ledd, med sikte på å finne ut hva det betyr for hver enkelt og hva det betyr for laget.

Styret må diskutere dette på forhånd, og lage et forslag til hvilke punkter som skal diskuteres grundigst (telefonspørsmålet, sikkerheten på moter, etc)